

як об'єкту авторського права в мережі. На сьогодні доцільно внести зміни в чинний ЦК та закон України «Про авторське право та суміжні права» з метою унормування цього питання.

Список використаних джерел

1. Калашнікова Л. В. Інтернет-сайти вищих навчальних закладів як інноваційні канали комунікації в умовах формування інформаційного суспільства в Україні: Автореф. дис... канд. соціол. наук: 22.00.04 / Л. В. Калашнікова ; Нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2005. – 20 с.
2. Бородаєв Д. В. Веб-сайт як об'єкт графічного дизайну: Автореф. дис... канд. мистецтвознав.: 05.01.03 / Д. В. Бородаєв ; Харк. держ. акад. дизайну і мистецтв. – Х., 2004. – 20 с.
3. Гура М. В. Цивільно-правова охорона Інтернет-сайту в Україні: Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / М. В. Гура ; НАН України. Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2006. – 20 с.
4. Басманова Е. С. Гражданско-правовое регулирование «сложных объектов» (на примере Интернет-сайта) / Е. С. Басманова // Вестник Академии экономической безопасности МВД России. – 2008. – № 3 (163). – С. 123– 124.

СИМОНЯН Ю. Ю.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права,
кандидат юридичних наук, доцент

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ВЕБ-САЙТУ

На сьогодні в юридичній літературі відсутнє єдине розуміння щодо поняття веб-сайту. У правовій доктрині існує декілька підходів до визначення веб-сайту.

Так, М. В. Гура під «інтернет-сайтом» розуміє відокремлений, логічно завершений елемент мережі Інтернет, створений на основі технології гіперпосилань, що розташовано на сервері (host), має унікальну адресу (URL), за якою до нього може отримати доступ будь-який користувач мережі Інтернет, та у своїй основі містить Інтернет-сторінки, які мають графічний вигляд, що можуть бути переглянуті за допомогою спеціальних комп'ютерних програм (браузерів) [1, с. 6].

М. А. Хатаєва характеризує веб-сайт як «системну адресну інформацію в Інтернеті про конкретну особу і його товар (роботу, послугу), створену за допомогою електронних пристроїв і доступну невизначеному колу користувачів» [2, с. 10].

Е. С. Басманова розуміє інтернет-сайт як призначений для розміщення в мережі Інтернет результат інтелектуальної діяльності, що складається

зі статичної основи (базового елементу сайту), що представляє собою програмний (об'єктний) код і породжувані ним візуальні відображення (дизайн сайту), і динамічного змісту (контенту), що представляє собою сукупність різноманітних об'єктів виключних прав та інших матеріалів, системно розташованих у межах базового елемента сайту [3, с. 9].

У вузькому (як цифровий твір) і в широкому (як майновий комплекс) розумінні запропоновано розглядати веб-сайт П. В. Бабарикіним. При цьому до Інтернет-сайту як майнового комплексу включаються матеріальні носії інформації (сервера та ін.), що виключає можливість розгляду Інтернет-сайту як комплексу виключних прав, тобто як об'єкта, що регулюється не тільки нормами законодавства в області інтелектуальної власності [4, с. 10].

Також цікаво розглянути позицію російського науковця А. Г. Серго, згідно з якою Інтернет-сайт загалом можна розглядати по-різному: якщо брати його технічну складову, то це — сукупність програм ЕОМ або бази даних, а якщо робити акцент на інформаційній складовій сайту — як ЗМІ, хоча, звісно, не кожен веб-сайт належить до даної категорії [5, с. 8].

Н. І. Майданик зазначає, що в юридичному розумінні під веб-сайтом слід розуміти визнаний об'єктом авторського права електронний (цифровий) твір, що існує у вигляді одиниці віртуального простору, яка складається з Інтернет-сторінок (html — документів), зміст якого становить систематизована сукупність даних (програм ЕОМ або баз даних) [6, с. 79].

У юридичній площині поняття веб-сайту делалі більше використовується в різних нормативно-правових актах. Проте через свою технічну складність і недостатньо чітке розуміння юристами технічних аспектів функціонування веб-сайтів, а також тих правових наслідків, що виникають у процесі їх створення та використання, на сьогодні цей термін отримав не зовсім точне юридичне визначення. Так, відповідно до наказу Державного комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України та Державного комітету зв'язку та інформатизації України «Про затвердження Порядку інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади та Порядку функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади» від 25 листопада 2002 р. № 327/225 веб-сайт визначено як сукупність програмних та апаратних засобів з унікальною адресою у мережі Інтернет разом з інформаційними ресурсами, що перебувають у розпорядженні певного суб'єкта і забезпечують доступ юридичних та фізичних осіб до цих інформаційних ресурсів та інші інформаційні послуги через мережу Інтернет; веб-портал — веб-сайт, організований як системне багатоканальне об'єднання різних ресурсів та сервісів для забезпечення максимальної можливості доступу до інформації та послуг.

Тлумачення положень Закону України «Про авторське право та суміжні права» показує, що об'єкт авторського права — це твір у галузі науки, літератури чи мистецтва, який має об'єктивну форму свого

вираження, може бути сприйнятим органами людських чуттів та який можливо відтворити.

У контексті такого визначення, сайт — це твір, оскільки він являє собою сукупність ідей, думок та образів автора, закріплених у формі гіпертекстового документа, відображених у доступній для людського сприйняття конкретній формі сайту, який існує об'єктивно, тобто незалежно від автора, та допускає можливість відтворення з моменту свого оприлюднення у мережі Інтернет шляхом копіювання його файлів.

Натомість до визначення поняття веб-сайту варто підходити насамперед із позицій права інтелектуальної власності, враховуючи той факт, що веб-сайт у цілому та окремі інформаційні ресурси, які на ньому розміщені, дедалі частіше розглядаються як інформаційні продукти, створення та оборот яких регулюється в основному нормами права інтелектуальної власності.

Таким чином, підсумовуючи вище зазначене, можна зробити висновок, що під веб-сайтом слід розуміти цифровий твір, який існує у віртуальній формі і може нести програмний характер, призначенням якого є розміщення в мережі Інтернет. Веб-сайт надає доступ як фізичних, так і юридичних осіб до інформації (контенту веб-сайту), що міститься на ньому.

Список використаних джерел

1. Гура М. В. Цивільно-правова охорона Інтернет-сайту в Україні : автореф. дис. канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 / М. В. Гура ; НАН України. Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. — К., 2006. — 20 с.
2. Хатаева М. А. Правовое обеспечение охраны интеллектуальных прав в информационно-коммуникационных сетях на примере Интернета: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право» / Хатаева Мадина Ахметовна; Современная гуманитарная академия — М., 2009. — 21 с.
3. Басманова Е. С. Интернет-сайт как объект имущественных прав: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право» / Басманова Екатерина Сергеевна // Институт законодательства и сравнительного правоведения при Правительстве РФ. — М., 2010. — 20 с.
4. Бабарыкин П. В. Гражданско-правовое регулирование создания и использования сайтов в сети Интернет: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право» / Бабарыкин Петр Валерьевич // Санкт-Петербургский университет МВД России. — СПб., 2005. — 21 с.
5. Серго А. Неопределенный сайт / А. Серго // «Ж-ЮРИСТ». М., 2004. — № 1. — С. 67–69.
6. Майданник Н. І. Web-сайт в мережі Інтернет як особливий об'єкт авторського права / Наталія Майланік // Юридична Україна: правовий часопис. — 2008. — № 12. — С. 79–83.